

Bērni uz sniega

Sniegs ir kā baltas pūkas, kas maigi apvij cilvēka augumus un atnes daudz, daudz prieka. Kad ieskrien kupenā, iekrīti ar seju sniegā, tad uznāk tāda jautrība, ka smeļies, pats nezinot par ko. Vispār jau bērni gaida ziemu. Un tad vienu dienu ziema atnāk: krīt pirmās baltās pārslas, tu skaties pa logu vai izskrien ārā, griezies riņķī, jo jūti, ka beidzot tas brīnums ir klāt.

Bērībā par ziemu priecājos vairāk nekā tagad. Atceros, ka sapņoju par pikošanos, braukšanu ar ragaviņām, slidināšanos uz ledus tuvējā dīķī. Vienreiz izdomāju uzcelt lielu ledus kalnu, no kura varētu braukt ar dēli vai šļūkt uz vēdera. Vakarā es noskatīju, ka to varētu darīt uz pagraba, un sāku velt sniegu uz pagraba jumta. Pasauca arī brāļus, jo vienai tāds darbs nebija pa spēkam. Mēs kopā cēlām, pikojāmies, priecājāmies par ziemas atnākšanu, un pēc četrām stundām milzīgais sniega kalns bija gatavs. Brālis atnesa spaini ūdens un aplēja jaunizveidoto kalnu, lai tas līdz rītam sasaltu un kļūtu slidens. Uz mājām atnācām pavisam vēlu vakarā balti, slapji, bet ļoti laimīgi. Mamma, mūs ieraudzījusi, sāka smieties, un mēs viņai līdzi, jo izskatījāmies kā sniegavīri, tikai spaiņa uz galvas pietrūka.

No rīta es piecēlos pirmā un pamodināju brāļus, lai dotos uz mūsu kalnu. Kad ieraudzījām savu veidojumu, no brīnumiem atvērās mutes, jo kalns izskatījās kā stikla siena, kā grumbuļains spogulis, uz kura varēja redzēt atspulgu. Man sametās bailes, tāpēc pirmais lejā šļūca lielais brālis. Es redzēju, ka viņam patika, tāpēc braucu arī. Mēs tur slidinājāmies pusi dienas, nebijām pat noguruši, tikai nedaudz traucēja aukstais vējš, bet tas jau tāds nieks pie ziemas priekiem.

Nākamajā dienā mammai bija darbs, jo visi gulējām gultās ar temperatūru. Viņa mums karsēja pienu un ārstēja ar medu.

Šis notikums ir iespiedies manā atmiņā kā laimīga bērības diena kopā ar brāļiem. To ir grūti izstāstīt vārdos, bet katrs var izbaudīt ziemas priekus un piedzīvot savas laimes izjūtas.

Karina Komlačova, Riebiņu vidusskola, 8. klase

Skolotājs – konsultants Irēna Ormane